

Het Sliedrechts dialect (227) (Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

HOUTGAS

D'n oorlog maakte vindingrijk.

Naermaote de periode '40 - '45 vodderde, was t'r aals mor slechter aan bezine en diezelolie te komme, omdat de Wehrmacht aales nôôdig had, mor zelfs de Duitsers zagge wel, dat jie kwaolijk 't hêêle openbaore leve en 't busvervoer lam kon legge.

Zô mos t'r dus 'n menier gevonge worde om de beschikbaore metore op iets aandere te laete lôope dan de nermaole brandstof en die menier wier gevonge in de vurm van hout.

't Vergasse van kole konne me netuurlijk al lang en 't zelfde mos dan ok met hout kanne, al zou 't rendement wel klaainer weze.

Zô zagge me aal dikkelzer raaizigersbusse op de weg met 'n rek achterop waerop 'n grôte cylinder geplaetst was, waerin 't hout haalf braandend 't gas leverde voor de metore. Onderin die cylinders zat 'n gaetje om de benôôdigde zuurstof te levere en met dat gaetje wisse me al gaauw 'n leuke sport te bedenke; leuk voor ons, nie voor de raaizigers.

Fluitjie van 'n cent

Met de bus mee renne was nie zô moeilijk, want ze reeje op die menier nou nie bepaold met aodembenemende snelhaaid over d'n dijk en op 't rek klimme was dus 'n fluitjie van 'n cent. Veul lucht hadde de generaotore nie nôôdig, dan zou 't hout gewoonweg verbrande, mor hêêlemael zonder lucht konne ze ok niet en dat perbeerde we nou 's rustichies uit deur 'n schoen of 'n klomp voor 't gaetje te houe.

'n Aantal meters wij-ger stopte de bus dan gehaaid. Behaalve dut, had de busondernemer nog iets aandere dat 'm in onze ôôge aarg aantrekkelijk maakte, naomelijk 'n appelboogertie. Langs 'n achterwechie en wat trek- en klimwaark wazze deuze bôome voor ons beraaikbaor, mor dat kon netuurlijk allêen in 't donker beure.

Niet dat die appels voor ons van levesbelang wazze, mor 't avventuur wel en van diefstal was in onze ôôge al hêêlemael gêen spraoke, omdat 'n hôop appeltjies onder de bôome weg lagge te rotte. Mor de combienaosie van 'n busbedrijf en 'n boogertie zou ons nôôdlottig worre. 't Begon eerst met wat vreemde, zwart gekleurde schoene, waer me mee thuis kwamme. en die moeilijk weer schôn te krijge wazze.

Raainigingsmachtelôshaaid

Naermaote de weke verstreke begon 't onderste dêel van onze kouse ok diezelfde kleur te vertôone en onze raainigingsmachtelôshaaid wier zôdoende zô aarg, dà me de faaite voor onze aalesziende moeders nie langer verburge konne houe.

Eên van die moeders droeg op 't lest de oplossing aan. "Je lôop geregeld deur roet of zôiets!" Hêêmel perplex zijn we toen overdag mor 's gaon kijke bij de afrastering, waer we in d'n donker zô dikkels behendig over heene klomme.

Jaot, d'r lag echt 'n roetlaog, die met 't klimme der daege aals mor dikker wier, omdat de
generaotore met afgewaarkt hout daer leeg gegooid wiere.
Nae d'n oorlog ben 'k nóg 's op dat pleksie gaon kijke.
't Roet was weg, de appelbôôme niet.

Bedankt weer T. S. voor deuze bijdraoge!

Reacties:

R. Buizert. Weresteijn 1. Tel.01840- 12035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel.01840- 15368.